

Can Serracarbassa, can Bellarac i can Segarra

Llicà de Vall

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Barri de Serracarbassa. Camí de Sant Ferran, 3, 5, 7
Alçada: 182

Coordenades:

Latitud: 41.58918
Longitud: 2.21876
UTM Est (X): 434885
UTM Nord (Y): 4604460

Classificació

Número de fitxa 08108 - 74
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Cases molt modificades amb reformes sense un criteri gens clar de conservació, algunes en estat força precari.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000102100DG30D0001EJ
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 24/02/2022 - 11:04

Descripció

Antic mas posteriorment dividit en tres cases adossades, que són can Segarra, can Bellarac i can Serracarbassa, les quals formen un petit carrer o raval pagès, al peu del camí de Sant Ferran. El conjunt forma una àrea edificada de planta rectangular, amb les tres cases que disposen de planta baixa més un pis (cal Bellarac una planta més). En general, han estat força modificades en reformes modernes. S'han mantingut més o menys els volums, i fins i tot la disposició de la teulada, però la tipologia tradicional s'ha perdut en bona part. Les cases tenen les façanes principals encarades a migdia, cap al carrer o passatge del barri. Les obertures semblen molt alterades i disposades de manera irregular. Can Bellarac ha conservat el parament de pedra i el semiarrebossat tradicional, així com la porta, emmarcada amb maó. En la resta de cases els murs són actualment arrebossats amb ciment. A can Serracarbassa s'han tapiat algunes obertures. Can Segarra en els darrers anys s'ha ampliat considerablement cap a l'oest.

En una fotografia de l'any 1964 publicada en un programa de la Festa Major (MASÓ, 1987) encara es pot veure com el conjunt conservava l'estructura d'una masia tradicional, amb la façana encarada al carrer i amb una disposició de les teulades que és la mateixa que en l'actualitat (el vessant de llevant és lleugerament més alt).

Observacions:

Havia existit una petita mina que regava el mas Bellarac i que era anomenada la Mineta. L'any 1987 encara conservava l'era, el pou d'aigua i un forn de pa.

Dades documentals facilitades per l'Arxiu Municipal i pel Centre d'Estudis i Recerca de Lliçà de Vall (CER).

Una de les fotos és de l'any 1964, publicada al programa de la festa major de 1987.

Història

En un origen en aquest indret hi havia un mas anomenat Bellarac. Ja existia com a mínim l'any 1766, quan es van fer les escriptures de can Tabauquet, sorgit en terres d'aquest mas. I possiblement Bellarac era força més antic tal vegada del segle XVI. En l'Apeo o registre municipal de finques de l'any 1818 apareix com a Casa Prat Gibert, i el seu propietari era Miguel Prat i Gibert. Estava casat amb Petronila Serra-Carbassa, i el seu fill fou Enric Pratgibert. Així, sembla que a finals del segle XVIII el cognom Serracarbassa donaria el nom actual de la casa i del barri.

Posteriorment al 1818 el mas es va dividir en tres cases, d'oest a est: cal Segarra, cal Bellarac i cal Serracarbassa. I al davant, per la banda sud, s'hi va construir can Fernando (actualment can Múrcia). D'aquesta manera, al segle XIX va sorgir un dels primers carrers o ravals pagesos del poble.

Pel que fa a can Segarra, antigament s'havia conegut amb la denominació de can Regàs, ja que hi vivia un home a qui anomenava d'aquesta manera. D'aquest sobrenom en deriven el Sot del Regàs (a tocar del torrent de can Magarola) i el turó del Regàs, just al nord, en el punt més elevat de la serra de Sant Valerià. L'home que vivia a can Segarra, el Regàs, treballava aquestes terres.

Bibliografia

BUSTO VEIGA, Anna M. (2017). *Els nostres records. A l'Arxiu Municipal de Lliçà de Vall*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 35.

GARCIA-PEY, Enric (1999). *Lliçà d'Avall/de Vall. Recull onomàstic*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 218.

GARRIGA, Joan (1991). *De Licano Subteriore a Lliçà d'Avall/de Vall*. Ajuntament de Lliçà de Vall, p. 90-91.

MASÓ, Joan (1987). “Un quart de segle enrera. Can Serracarbassa i can Múrcia – Març 1964”, *Festa Major 1987*, Lliçà de Vall.

Can Serracarbassa, el març de 1964 (Serra de Lliçà de Vall)